

Sygn. akt VI Ka 157/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 maja 2022 r.

Sąd Okręgowy w Elblągu VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Elżbieta Kosecka - Sobczak

Protokolant: sekr. sąd. Anna Pikulska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Elblągu Agaty Złotowskiej

po rozpoznaniu w dniu 26 maja 2022 r. w Elblągu sprawy

J. M. s. E. i A. ur. (...) w E.

oskarżonego o czyn z art. 190a § 1 kk i inne

z powodu apelacji wniesionych przez obrońcę oskarżonego i pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej

od wyroku Sądu Rejonowego w Elblągu

z dnia 16 grudnia 2021 r. sygn. akt VIII K 156/20

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

a) w zakresie czynu przypisanego w pkt. I ustala, że oskarżony popełnił ten czyn w okresie od czerwca 2019r. do 21 października 2019r. i obniża wymiar kary do 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na 10 (dziesięć) złotych,

b) obniża okres orzeczonego środka z pkt. II do lat 2 (dwóch),

c) obniża kwotę zadośćuczynienia z pkt. III do 3.000 zł (trzech tysięcy złotych),

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze oraz opłaty za obie instancje,

IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. D. T. 516,60zł brutto za obronę udzieloną oskarżonemu z urzędu przed sądem II instancji.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 157/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	

1. CZĘŚĆ WSTĘPNA**1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji**

Wyrok Sadu Rejonowego w Elblągu z dnia 16 grudnia 2021r. w spr. VIII K 156/20

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości – co do rozstrzygnięcia skazującego i z nim związanych

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1.		J. M.	Niekaralność oskarżonego Czyn z art. 190a§1kk w zb. z art. 190§1kk	Informacja z KRK	k.381
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

1.	Informacja z KRK	Informacja została sporządzona przez podmiot do tego uprawniony, jej treść nie była kwestionowana przez strony, stad dowód zasługuje na wiarygodność.
----	------------------	---

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>Obrazy przepisów: art. 7 kpk w zw. z art. 410 kpk, art. 167 kpk w zw. z art. 170§1 pkt. 2 kpk, art. 46§1 kk w zw. z art. 49a kpk, art. 626§1 kpk w zw. z art. 64 ust.2, art. 31 ust. 3, art. 32 ust. 1 i art. 92 ust.1 zdanie pierwsze Konstytucji RP</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Zarzut obrazy art. 7 kpk w zw. z art. 410 kpk częściowo podlegał uwzględnieniu. Faktycznie bowiem z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie należało wnioskować, że		

w początkowym okresie czynu z pkt. I to stosunki pomiędzy oskarżonym i pokrzywdzoną nie były tego rodzaju by oceniać je przez pryzmat wyczerpania przez oskarżonego znamion przestępstw gróźb karalnych i uporczywego nękania. Bowiern osobowe źródła dowodowe zawierały informacje o tym, że oskarżony jeździł do miejsca zamieszkania pokrzywdzonej, przebywał tam, pomagał jej, woził na lotnisko czy uczestniczył w remoncie salonu, co przyznawała nawet sama pokrzywdzona. Dla wyczerpania zaś przestępstw z pkt. I oskarżony winien swoim zachowaniem wywoływać u pokrzywdzonej uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia czy obawy, że spełni groźby. Tymczasem, co nawet przyznała pokrzywdzona, to do czerwca 2019r. akceptowała ona obecność oskarżonego w swoim życiu, korzystała z jego pomocy, a wobec tego nielogiczne i sprzeczne z doświadczeniem życiowym byłoby przyjęcie, że robiła to mimo obaw, że oskarżony może posunąć się do realizacji gróźb czy mimo uporczywego nękania, które powodowało uczucie zagrożenia. Przy czym niemożność przypisania oskarżonemu zachowań przypisanych w pkt. I wyroku dotyczy tylko okresu sprzed czerwca 2019r. Bowiern od czerwca 2019r. oskarżony nękał pokrzywdzoną i groził jej, co wynika nie tylko z zeznań byłej partnerki, ale i pracownicy MOPS – M. S., M. W., P. D., A.G., R. K.. I wiarygodności tych relacji nie mogły podważyć zeznania, przywołanych w apelacji, matki oskarżonego A. M., która w oczywisty sposób chciała zeznaniami poprawić sytuację procesową syna czy siostry pokrzywdzonej E. K.,

która przyznała że pozostaje z pokrzywdzoną w konflikcie i nie ma wiedzy o tym co działo się u siostry w 2019r. Dlatego zarzut z apelacji dot. obrazy art. 7 kpk i pozostający z nim w powiązaniu zarzut błędnych ustaleń faktycznych mógł zostać częściowo uwzględniony, ale tylko w zakresie wykazania, że oskarżony do czerwca 2019r. nie spowodował swoim zachowaniem u pokrzywdzonej negatywnych następstw niezbędnych do przypisania przestępstw gróźb karalnych i uporczywego nękania.

Nie było natomiast podstaw do uwzględnienia zarzutu obrazy art. 167 kpk w zw. z art. 170§1 pkt. 2 kpk na tle oddalenia przez sąd I instancji dowodu z nagrań z płyty k.184. Bowiem skarżący uważa, że nagrania te prezentują oskarżycielkę posiłkową w okresie objętym zarzutem. Tymczasem sam oskarżony, przed wydaniem przez sąd I instancji postanowienia w przedmiocie wniosku dowodowego dot. nagrań z płyty z koperty k. 184 podał, że nie pamięta daty tego nagrania, zaś pliki na płycie noszą datę po czynie, stąd słusznie sąd I instancji oddalając ten wniosek dowodowy uznał, że nagrania z płyty z k.184 nie mają znaczenia dla rozpoznania sprawy. Nota bene tożsamą decyzję-wobec ponowienia wniosku o dopuszczenie dowodu z nagrań z płyty z koperty k. 184 w apelacji- podjął sąd odwoławczy.

Nie było też podstaw do uwzględnienia zarzutu obrazy, art. 46§1 kk w zw. z art. 49a kpk. Z art. 49a kpk wynika bowiem, że można złożyć wniosek o którym mowa w art. 46§1kk aż do zamknięcia przewodu sądowego na rozprawie głównej. Przewód sądowy zamknięto zaś na terminie rozprawy w dniu

06 grudnia 2021r., ale na terminie rozprawy w dniu 29 czerwca 2021r. pełnomocnik pokrzywdzonej podał „wnosimy o zasądzenie tytułem zadośćuczynienia kwoty 20 tysięcy zł”. Nadto art. 46§1kk pozwala sądowi „w razie skazania” na orzeczenie obowiązku naprawienia szkody czy zadośćuczynienia nawet bez wniosku pokrzywdzonego lub innej osoby uprawnionej, jedynie rozróżnia, że wobec złożenia takiego wniosku sąd obligatoryjnie orzeka środek kompensacyjny, a bez wniosku- fakultatywnie. Stąd rozstrzygnięcie o zadośćuczynieniu zawarte w pkt. III wyroku nie nastąpiło z obrazą ww przepisów.

Nie stwierdzono również podstaw do uwzględnienia zarzutu obrazu art. 626§1 kpk w zw. z art. 64 ust.2,art. 31 ust. 3, art. 32 ust. 1 i art. 92 ust.1 zdanie pierwsze Konstytucji RP.

Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 23 kwietnia 2020r. w sprawie SK 66/19, na który powołał się skarżący, nie dotyczy decyzji organów orzekających w sprawach karnych. Judykaty Sądu Najwyższego, na jakie powołuje się obrońca, to orzeczenia wydane w postępowaniach cywilnych. Natomiast z orzeczeń Sądu Najwyższego rozpoznającego sprawy karne w postępowaniu kasacyjnym, a wydanych po wyroku TK z 23 kwietnia 2020r., zawierających rozstrzygnięcia o przyznaniu wynagrodzenia dla adwokata lub radcy prawnego za pomoc prawną udzieloną z urzędu w postępowaniu kasacyjnym, a znanych sądowi odwoławczemu, wynika że zostały one oparte na treści aktualnie obowiązujących rozporządzeń Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa

kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu przez adwokata lub przez radcę prawnego (patrz: orzeczenia wydane przez Sąd Najwyższy w sprawach V KK 151/21, V KK 78/21, II KK 280/19, IV KK 242/20, II KK 88/20, I KK 102/19, III KK 297/21). Ponadto należy skarżącemu wskazać, że przytoczony przepis art. 29 Prawa o adwokaturze odnosi się tylko do kwestii kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu i stanowi zasadę, że koszty te ponosi Skarb Państwa, ale nie zawiera żadnego odniesienia do kosztów obrony z wyboru, dlatego nietrafny jest argument, że przepisy zawarte w art. 29 tej ustawy nie zawierają upoważnienia dla aktu wykonawczego pozwalającego na odmienne ukształtowanie wynagrodzeń obrońców w zależności od tego czy działają oni z wyboru czy zostali ustanowieni z urzędu. Ponadto należy zauważyć, że z rozporządzenia wydanego w oparciu o treść art. 29 Prawa o adwokaturze, to obrońcom z urzędu przyznaje się wynagrodzenie z uwzględnieniem podatku Vat. Gdyby zaś przyjąć, że należą się im stawki jak obrońcom ustanowionym z wyboru tj. w odniesieniu do adwokata takie jak z rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie, to sąd nie miałby podstawy do tego by opłatę przyznaną tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej ponoszonej przez Skarb Państwa na podstawie rozporządzenia z 22.10.2015r. podwyższać o kwotę podatku VAT wskazaną w § 4ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa

kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, bo ustalając koszty za obronę z urzędu stosowałby nie określone jedno rozporządzenie, ale kompilację wybranych i korzystnych dla obrońcy przepisów z dwóch rozporządzeń.

Należy też zauważyć, że w myśl §2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu to na koszty nieopłaconej pomocy prawnej ponoszonej przez Skarb Państwa składa się nie tylko opłata (ustalona zgodnie z treścią tego rozporządzenia), ale i wydatki adwokata ustanowionego z urzędu, przy czym wydatki te muszą być niezbędne i udokumentowane.

Nadto obrońca wyznaczony z urzędu, w oparciu o np. §4ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, może wnosić o wyższą opłatę, ale musi wykazać, że zaszły okoliczności wymienione w tym przepisie.

Natomiast gdy sprawa nie jest zbyt skomplikowana czy obszerna i gdy obrońca ustanowiony z urzędu sam nie wykazał, że zaszły przesłanki z § 4ust. 2 rozporządzenia z dnia 3 października 2016 r. i nie udokumentował wydatków wskazanych w §2 ww rozporządzenia, to sąd nie ma podstaw do ustalenia kosztów nieopłaconej pomocy prawnej ponoszonej przez Skarb Państwa

<p>na zasadach innych niż wynikają z §4 ust. 1 i 3 i rozdziału 3 ww rozporządzenia i w kwocie wyższej niż opłata podwyższona o kwotę podatku Vat. Powoływanie się zaś na rosnącą inflację, przepisy Konstytucji RP czy realną wartość nabywczą pieniądza, zamiast na skomplikowany charakter sprawy czy szczególny nakład pracy adwokata w odniesieniu do realiów rozpoznawanej sprawy, nie mogło doprowadzić do zmiany rozstrzygnięcia zawartego w zaskarżonym wyroku dot. kosztów obrony z urzędu. Ponadto uwzględniając powyższe, to nie było też podstaw by przyznać obrońcy z urzędu wyższą opłatę niż minimalna +Vat tytułem obrony udzielonej oskarżonemu z urzędu przed sądem II instancji.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego ewentualnie o uchylenie wyroku i umorzenie postępowania na podstawie art. 17§1 pkt. 2 kpk,</p> <p>O zmianę rozstrzygnięcia w sprawie zwrotu kosztów pomocy prawnej z urzędu zawartego w zaskarżonym wyroku poprzez zasądzenie na rzecz skarżącego stawki jak dla obrońcy z wyboru powiększonej o podatek VAT.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Mimo częściowego uwzględnienia zarzutu dot. nieprawidłowej oceny zebranego materiału dowodowego a także częściowo błędnych ustaleń faktycznych , to nie</p>		

można było uwzględnić wniosków końcowych z apelacji o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego ewentualnie o uchylenie wyroku i umorzenie postępowania na podstawie art. 17§1 pkt. 2 kpk, bowiem nie było podstaw do całkowitego uwolnienia oskarżonego od odpowiedzialności za czyn przypisany mu w pkt. I wyroku.

Jednak w sytuacji przyjęcia, że czas czynu kwalifikowanego z art. 190a§1kk w zb. z art. 190§1kk należało okroić w stosunku do przyjętego w pkt. I wyroku, to w konsekwencji tego zaszyły przesłanki do obniżenia kary grzywny, okresu środka orzeczonego w pkt. II wyroku, jak i zadośćuczynienia z pkt. III.

Natomiast w świetle zaprezentowanych powyżej rozważań, to nie było podstaw do zmiany rozstrzygnięcia w sprawie zwrotu kosztów pomocy prawnej z urzędu zawartego w zaskarżonym wyroku.

Lp.	Zarzut	
	Błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mających wpływ na jego treść	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Jak wskazano powyżej, to zarzut obraży art. 7 kpk w zw. z art. 410 kpk częściowo podlegał uwzględnieniu, co rzutowało też na częściowe uwzględnienie zarzutu błędów w ustaleniach		

faktycznych. Bowiem nie można było dokonać wiążących ustaleń w zakresie nagannego zachowania oskarżonego wyczerpującego kwalifikację przestępstw mu przypisanych w czasie do czerwca 2019r. Natomiast nie ma racji obrońca twierdząc, że od czerwca 2019r. oskarżony nie zdawał sobie sprawy z realizacji znamion nękania, a nawiązywanie połączeń z pokrzywdzoną było walką o ratowanie związku małżeńskiego, gdy przecież strony były dawno po rozwodzie, a potem pokrzywdzona znalazła się w związku z nowym partnerem. Nie bez znaczenia jest tu ocena wyrażona przez świadka niezwiązanego ze stronami tj. M. S. z MOPS, która w kontakcie z oskarżonym, który zawiadomił o – w jego mniemaniu- błędnej opiece sprawowanej przez pokrzywdzoną nad córką, odniosła wrażenie, że J. M. chciał się zemścić , donieść na pokrzywdzoną do MOPS i na siłę udowodnić, że jest złą matką, tym bardziej że kontrola nie potwierdziła jego zastrzeżeń, a on sam zataił że jest pozbawiony praw rodzicielskich. Trudno więc takie zachowanie oskarżonego, podobnie jak opisane przez pracownice zakładu fryzjerskiego inne jego naganne przejawy tj. agresywne wyzywanie, odstraszenie klientów, awanturowanie się, odgrażanie, kręcenie wokół salonu, groźby zabicia, można było potraktować- jak tego chce skarżący- tylko jako przejaw krzyku rozpaczony nad zaistniałą sytuacją, której oskarżony nie rozumiał. Bowiem strony rozwiodły się znaczny czas przed zdarzeniem, a z pewnością zachowania przypisane oskarżonemu nie mogły doprowadzić do odbudowania życzliwych relacji z pokrzywdzoną i dzieckiem ani świadczyć o

<p>dobrej woli oskarżonego czy niezrozumieniu sytuacji. Nie można też było stwierdzić, że co do zachowań oskarżonego w okresie od czerwca 2019r., to zeznania pokrzywdzonej i wspierające jej relacje inne dowody obciążające służyły tylko instrumentalnemu pogrążeniu oskarżonego, bo pokrzywdzona miała innego partnera i chciała przed nim wykazać, że nie chce kontaktować się z oskarżonym. Z pewnością bowiem nagminność nagannych zachowań oskarżonego, jego stan pobudzenia, agresja, wyzwiska, groźby zabicia, które wynikały nie tylko z zeznań pokrzywdzonej, mogły wywołać u pokrzywdzonej obawy i poczucie zagrożenia.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego ewentualnie o uchylenie wyroku i umorzenie postępowania na podstawie art. 17§1 pkt. 2 kpk.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Mimo częściowego uwzględnienia zarzutu dot. nieprawidłowej oceny zebranego materiału dowodowego a także częściowo błędnych ustaleń faktycznych, to nie można było uwzględnić wniosków końcowych z apelacji o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego ewentualnie o uchylenie wyroku i umorzenie postępowania na podstawie art. 17§1 pkt. 2 kpk, bowiem nie było podstaw do całkowitego uwolnienia oskarżonego od odpowiedzialności</p>		

za czyn przypisany mu w pkt. I wyroku.

Jednak w sytuacji przyjęcia, że czas czynu kwalifikowanego z art. 190a§1kk w zb. z art. 190§1kk należało okroić w stosunku do przyjętego w pkt. I wyroku, to w konsekwencji tego zaszyły przesłanki do obniżenia kary grzywny, okresu środka orzeczonego w pkt. II wyroku, jak i zadośćuczynienia z pkt. III.

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Związłe o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Utrzymano w mocy zaskarżony wyrok za wyjątkiem zmiany obejmującej korektę okresu czynu i w konsekwencji skutkującej obniżeniem kary grzywny, okresu orzeczonego w pkt. II środka i kwoty zadośćuczynienia z pkt. III.	
Związłe o powodach utrzymania w mocy	
Z powodu dla którego większość zarzutów z apelacji nie podlegała uwzględnieniu, a zarzuty obraży art. 7 kpk oraz błędu w ustaleniach faktycznych oraz argumenty przytoczone na ich poparcie można było uwzględnić tylko częściowo.	

5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zmieniono zaskarżony wyrok w ten sposób, że czas czynu kwalifikowanego z art. 190a§1kk w zb. z art. 190§1kk należało okroić w stosunku do przyjętego w pkt. I wyroku ustalając, że oskarżony czyn ten popełnił od czerwca 2019r. do 21 października 2019r., a w konsekwencji tego obniżono karę grzywny do 80 stawek dziennych po 10 zł, obniżono okresu środka orzeczonego w pkt. II wyroku do lat 2, jak i obniżono kwotę zadośćuczynienia z pkt. III do 3.000zł.	
Zwięźle o powodach zmiany	
Wobec częściowego uwzględnienia zarzutu dot. nieprawidłowej oceny zebranego materiału dowodowego a także częściowo błędnych ustaleń faktycznych, to w sytuacji przyjęcia, że czas czynu kwalifikowanego z art. 190a§1kk w zb. z art. 190§1kk należało okroić w stosunku do przyjętego w pkt. I wyroku ustalając, że J. M. dopuścił się go w okresie od czerwca 2019r. do 21 października 2019r., to w konsekwencji tego zaszyły przesłanki do obniżenia kary grzywny, okresu środka orzeczonego w pkt. II wyroku, jak i zadośćuczynienia z pkt. III, przy proporcjonalnym uwzględnieniu okresu wyeliminowanego z przypisanego czasu czynu.	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.

Zwiężle o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
Pkt. III i IV	<p>W ustalonych okolicznościach sprawy, pomimo iż apelacja obrońcy oskarżonego nie zasługiwała w całości na uwzględnienie, to zachodziły podstawy do zwolnienia oskarżonego od kosztów postępowania odwoławczego z uwagi na trudną sytuację materialno-rodzinną (art. 624§1kpk),</p> <p>Ponieważ oskarżonego w postępowaniu odwoławczym reprezentował obrońca ustanowiony z urzędu, to należało zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz kancelarii tego obrońcy kwotę 516,60zł brutto tj. uwzględniając podatek VAT (art. 29 ust. 1 prawa o adwokaturze,</p>

§4 ust.1i3, §17ust.2 pkt.4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu). Przy czym z powodów przytoczonych w rozważaniach na tle omówienia zarzutu obrazy art. obrazy art. 626§1 kpk w zw. z art. 64 ust.2,art. 31 ust. 3, art. 32 ust. 1 i art. 92 ust.1 zdanie pierwsze Konstytucji RP to nie było podstaw by opłatę za obronę oskarżonego z urzędu przed sądem odwoławczym zasądzić w wyższej , postulowanej przez skarżącego kwocie.

7. PODPIS